

prima instanță – (Judecătoria Botanica mun. Chișinău) E.Tverdohleb
instanța de apel – (Curtea de Apel Bălți) S.Procopciuc, E.Grumeza, A. Garbuz

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Startulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele societății cu răspundere limitată ”Linavan”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată ”Linavan” împotriva Biroului Vamal Nord privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 prin care s-a respins apelul societății cu răspundere limitată ”Linavan” și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Edineț din 03 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 21 octombrie 2016 societatea cu răspundere limitată ”Linavan” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Nord solicitând anularea actului de inspecție a Biroului Vamal Briceni nr.2050I8609 din 27 august 2016 în cazul importării mărfii lemnoase, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor, obligarea Biroului Vamal Briceni să revizuiască modul de calculare a plăților vamale conform metodei 1, restituirea sumei încasate excedentar, încasarea a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a retiterat că, 27 august 2016 societatea cu răspundere limitată „Linavan” pentru trecerea frontierei a mărfii deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului Vamal nr.01-1 din 04 ianuarie 2016. Dovada deținerii pachetului minim de documente necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal.

Susține că, colaboratorul vamal, verificând corectitudinea declarației DVV-1, a motivat că, documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare acte suplimentare. Astfel a prezentat acte suplimentare

pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă în afară de metoda 1, însă Biroul Vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă, alta decât cea stipulată la art. 11 a Legii cu privire la tariful vamal.

Invocă că nu este de acord cu mărirea plăților vamale calculate după metoda 6 și că calculul plăților încasate excedentar în sumă de 6466,69 lei din marfa importată în valoare de 1569,60 USD, contravine Codului Vamal și a Legii cu privire la tariful vamal. În rezultatul examinării declarației vamale, inspectorul vamal a operat rectificarea prin care a majorat valoarea prețurilor vamale cu 31 575,66 lei.

În opinia reclamantului actul de inspecție și declarația vamală DV-2 privind valoarea în vamă a mărfii sunt nelegitime și neîntemeiate.

Nefiind de acord cu actul de inspecție, la 09 septembrie 2016 societatea cu răspundere limitată „Linavan” s-a adresat Serviciului Vamal cu cerere prealabilă la solicitând anularea acestuia.

La 24 septembrie 2016 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a expediat în adresa societății cu răspundere limitată „Linavan” răspuns la cererea prealabilă prin care i-a comunicat că cererea prealabilă este înaintată tardiv.

La 21 octombrie 2016 societatea cu răspundere limitată „Linavan” s-a adresat în instanța de judecată.

Prin hotărârea judecătoreiei Edineț din 03 februarie 2017 cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Linavan” s-a respins ca tardivă.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că societatea cu răspundere limitată „Linavan” a omis termenul de 10 de zile calendaristice, prevăzut de art. 289 Codul Vamal, pentru contestarea actului de inspecție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 februarie 2017, societatea cu răspundere limitată „Linavan” a declarat apel, solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoreiei Edineț din 03 februarie 2017 și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 a fost respinsă cererea de apel a societății cu răspundere limitată „Linavan” și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Edineț din 03 octombrie 2016

La 07 iulie 2017 avocatul Odobescu Ghenadie acționând în interesele societății cu răspundere limitată „Linavan” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii judecătoreiei Edineț din 03 februarie 2017 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 și pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Recurentul a depus recurs în temeiul art.432 alin.2) lit.c) din Codul de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat corect toate circumstanțele pricinii.

Susține că este greșită concluzia instanțelor investite cu judecarea cauzei în fond precum că, cererea prealabilă a fost înaintată tardiv, deoarece prima zi de contestarea a

actului de inspecție a fost 01 septembrie 2016, dat fiind faptul că zilele de 29-31 august 2016 au fost declarate zile libere și astfel termenul nu a fost corect calculat.

Relatează recurentul că, instanțele ierarhic inferioare la examinarea cererii de chemare în judecată urmau să țină cont de prevederile art.265 Codul civil.

În opinia recurentul termenul de contestare a actului administrativ nu a fost omis, fiind contestat în termenul legal.

A indicat că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin de instanțele investite cu judecarea fondului și nu au aplicat corect legislația vamală.

Prin referința depusă la 18 septembrie 2017 Biroul Vamal Nord a indicat că argumentele recursului înaintate de societatea cu răspundere limitată „Linavan” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

La examinarea cauzei în fond instanțele ierarhic inferioare au elucidat toate circumstanțele pricinii și au aplicat corect normele de drept material. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța de recurs constată că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 16 mai 2017.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 05 iunie 2017, și recepționată la 08 iunie 2017 (f.d.122 Vol. II).

Cererea de recurs a fost declarată la 07 iulie 2017, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători

decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele societății cu răspundere limitată ”Linavan”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele societății cu răspundere limitată ”Linavan”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Startulat

Dumitru Mardari